Predicatul fail

- Prolog permite exprimarea directa a esecului unui scop cu ajutorul predicatului fail – un predicat:
 - > standard,
 - > fara argumente,
 - > care esueaza intotdeauna.
- Dupa fail nu se mai poate satisface nici un scop.
- Introducerea unui predicat *fail* intr-o conjunctie de scopuri, de obicei la sfarsit (caci dupa *fail* nu se mai poate satisface nici un scop), determina *intrarea in procesul de backtracking*.
- Daca *fail* se intalneste dupa predicatul *cut*, nu se mai face backtracking.

Exemplul 1 (folosirea predicatului *fail* pentru a determina esecul):

Enuntul "Un individ este rau daca nu este bun" se poate exprima astfel:

rau (X) :- bun (X),!,fail.

rau (X).

Exemplu de program – folosirea lui *fail* pentru a determina esecul:

```
bun (gelu).
bun (vlad).
bun (mihai).
rau (X):- bun (X),!,fail. (*)
rau (X).
```

Exemplu de executie a programului:

```
?- rau (gelu).
no
?- rau (mihai).
no
rau (petru).
yes
```

Comentariu:

- <u>la prima interogare</u>: din clauza (*) avem rau (gelu) <u>daca</u> bun (gelu), care este adevarat din primul fapt al bazei de cunostinte; apoi! este intotdeauna adevarat si urmeaza *fail* care genereaza esec; datorita existentei lui *cut*, clauza (**) nu va mai fi utilizata pentru resatisfacerea scopului; deci raspunsul ramane *no*, ca si in al doilea caz;
- <u>la a treia interogare</u>: pentru clauza (*) ar trebui sa am bun (petru), dar acest fapt nu exista in baza de cunostinte; deoarece bun(petru) nu a fost satisfacut, am voie sa utilizez clauza (**); clauza (**) furnizeaza rau (petru), deci satisface scopul curent; atunci raspunsul este "yes".

Observatie: Atunci cand este <u>folosit pentru a</u> <u>determina esecul</u>, *fail* este de obicei precedat de

cut, deoarece procesul de backtracking pe scopurile care il preced este inutil, scopul esuand oricum, datorita lui fail. Exemplul 2 – introducerea predicatului *fail* pentru a genera procesul de backtracking pe scopurile care il preced:

```
rosu (mar).
rosu (cub).
rosu (soare).
afisare (X):- rosu (X), write (X), fail.
afisare (_). (*)
```

Comentariu: Intrucat, pentru fiecare obiect considerat, scopul afisare (X) esueaza datorita lui fail, se trece la clauza (*), care afiseaza obiectul respectiv, adica raspunde yes. Trecerea la clauza (*) este posibila deoarece prima clauza nu contine cut inainte de fail. In acest fel, vor fi afisate toate obiectele rosii cunoscute de programul Prolog, datorita procesului de backtracking generat de fail; in acest fel se realizeaza, prin fail, o iteratie

peste faptele rosu (). Clauza afisare (_) este adaugata pentru ca raspunsul final la satisfacerea scopului sa fie afirmativ. (Aceasta clauza raspunde *yes* la orice).

Cum lucreaza programul anterior cu si fara *cut*<u>inaintea lui</u> *fail*:

1. Cazul cand NU avem *cut* inaintea lui *fail*:

programul raspunde YES la orice (datorita clauzei a doua); afiseaza (datorita lui write (X)) <u>numai</u> obiectele rosii cunoscute de program (pentru aceste obiecte se scrie denumirea lor si apoi *yes*).

2. Cazul cand inaintea lui fail exista cut:

- ✓ Pentru un obiect rosu <u>cunoscut</u> de program este scris numele obiectului si se raspunde NO (pentru ca, datorita lui *cut*, nu se mai ajunge la clauza a doua).
- ✓ Pentru un obiect <u>necunoscut</u> de program nu se mai afiseaza nimic si se raspunde YES.
 (Aceasta deoarece, nefiind satisfacute clauzele dinaintea lui *cut*, se ajunge la

clauza a doua, care genereaza raspunsul YES). Observatie: Combinatia !,fail poate fi utilizata cu rol de negatie.

Exemplu: "Mihai iubeste toate sporturile cu exceptia boxului."

Pseudocod:

daca X este sport si X este box
atunci Mihai iubeste X este fals
altfel daca X este sport
atunci Mihai iubeste X este adevarat

PROLOG

Baza de cunostinte:

box(box).

sport(tenis).

sport(polo).

sport(innot).

sport(box).

Varianta 1 (cut rosu):

iubeste (mihai, X) :- sport (X), box (X), !, fail.

iubeste (mihai, X) :- sport (X).

Comentariu: Predicatul *cut* utilizat aici este un cut rosu.

Comentariu: Predicatul <u>cut</u> utilizat aici este un <u>cut</u> <u>rosu</u>. Combinatia !,fail este utilizata cu <u>rol de negatie</u> (pentru ca *fail* raspunde *no*, iar *cut* ma impiedica sa folosesc clauza urmatoare). Se mai spune ca limbajul Prolog modeleaza negatia ca esec al satisfacerii unui scop (negatia ca insucces), aceasta fiind, de fapt, o particularizare a ipotezei lumii inchise. Combinatia !,fail este echivalenta cu un predicat standard existent in Prolog, si anume predicatul *not*.

- ➤ Predicatul *not* admite ca argument un predicat Prolog si reuseste daca predicatul argument esueaza.
- ➤ In Sicstus Prolog sintaxa pentru predicatul

 not este \+

Varianta 2 (cu predicatul *not*):

iubeste (mihai, X) :- sport (X), not (box(X)).
iubeste (mihai, X) :- sport (X).

Varianta 1 – program:

```
box(box).
sport(tenis).
sport(polo).
sport(innot).
sport(box).
iubeste(mihai,X):-sport(X),box(X),!,fail.
iubeste(mihai,X):-sport(X).
```

Exemple de interogari:

```
?- sport(X).
X=tenis ?;
X=polo ?;
X=innot ?;
X=box ?;
no
```

```
?-sport(tenis).
  yes
?- iubeste(mihai,tenis).
  yes
?- iubeste(mihai,box).
```

no

<u>Varianta 2 – program</u>:

```
box(box).
sport(tenis).
sport(polo).
sport(innot).
sport(box).
iubeste(mihai,X) :- sport(X),\+(box(X)).
iubeste(mihai,X) :- sport(X).
```

Exemple de interogari:

- La primele trei interogari
 - ?- sport(X).
 - ?- sport(tenis).
 - ?-iubeste(mihai,tenis).

rezultatul este identic cu cel de la programul anterior.

- La ultima interogare rezultatul difera:
 - ?- iubeste(mihai,box).

yes

Aici raspunsul este YES deoarece, dupa ce esueaza prima clauza, se trece la urmatoarea, care este satisfacuta. (Intrucat nu exista predicatul *cut*, se poate trece la clauza urmatoare).

Observatie: Chiar daca prima clauza este satisfacuta, se trece oricum la clauza urmatoare (a doua) pentru ca este posibil ca ea sa furnizeze o noua solutie.

Predicatul call

- call este un alt predicat standard. El admite ca argument un predicat Prolog si are ca efect incercarea de satisfacere a predicatului argument.
- call reuseste daca predicatul argument reuseste si esueaza in caz contrar.
- Utilizand acest predicat, se poate explicita efectul general al predicatului standard *not* astfel:

not(P):- call(P),!,fail.
not(P).

Observatie: Atat predicatul *not*, cat si predicatul *call* sunt predicate de ordinul II in Prolog, deoarece admit ca argumente alte predicate.

Alte predicate incorporate

Predicatul =..

- Se scrie ca un operator infixat.
- Scopul

Term = ... L

este satisfacut daca L este o lista ce contine principalul functor al lui Term, urmat de argumentele sale.

Exemplu:

?- f(a,b) = ... L.

L = [f,a,b]

?- T =.. [dreptunghi, 3, 5].

T = dreptunghi(3,5)

?- Z = ... [p,X,f(X,Y)].

Z = p(X,f(X,Y))

Observatie: Acest predicat descompune un termen in componentele sale – adica functorul sau si argumentele acestuia.

Predicatul bagof

Scopul

bagof(X,P,L)

va produce lista L a tuturor obiectelor X astfel incat sa fie satisfacut un scop P.

Observatie: Aceasta are sens numai daca X si P au unele variabile comune.

Exemplu: Presupunem ca programul contine urmatoarele fapte

varsta (petru,7).

varsta(ana,5).

varsta(patricia,8).

varsta(tom,5).

Atunci putem obtine lista tuturor copiilor care au 5 ani prin urmatoarea interogare:

?-bagof(Copil,varsta(Copil,5),Lista).

Lista = [ana, tom]

Predicatul findall

findall(X,P,L)

produce, de asemenea, o lista de obiecte care satisfac P. Diferenta fata de *bagof* este aceea ca sunt colectate *toate* obiectele X, indiferent de solutii posibil diferite pentru variabile din P care nu sunt partajate cu X.

Daca nu exista nici un obiect X care sa satisfaca P, atunci *findall* va avea succes cu $L = [\]$.

<u>Predicate standard de intrare / iesire</u> (intotdeauna adevarate)

> Predicatul write

- are forma write (E_1, E_2, \ldots, E_k)

unde E_1, E_2, \ldots, E_k sunt variabile sau obiecte elementare. Orice variabila trebuie sa fie legata in momentul scrierii!

- nl face trecerea pe linia urmatoare

> Predicatul readln

Permite citirea unui string sau simbol. Valoarea obtinuta in urma citirii este legata la X din

readln(X)

LISTE

O lista este de forma [Cap|Coada].

Operatii cu liste:

- 1. Apartenenta la o lista
- se foloseste predicatul membru(X,L), unde X este un obiect si L este o lista. X este membru al lui L daca
 - (1) X este capul lui L

<u>sau</u>

(2) X este membru al cozii lui L

ADICA

membru(X, [X|Coada]).

membru(X, [Cap|Coada]):-membru(X, Coada).

2. Concatenarea

- se foloseste relatia $conc(L_1, L_2, L_3)$
- definitia predicatului conc este:

```
conc([], L, L).
```

$$conc([X|L_1], L_2, [X|L_3]) :- conc(L_1, L_2, L_3).$$

3. Adaugarea unui element

- elementul adaugat devine noul cap:

4. Stergerea unui element

- se foloseste relatia $del(X, L, L_1)$
- definitia predicatului del este:

```
del(X, [X|Coada], Coada). del(X, [Y|Coada], [Y|Coada1]) :- del(X, Coada, Coada1).
```

Observatie: Inserarea unui element intr-o lista poate fi definita folosind relatia *del*, astfel:

insert(X, Lista, ListaMaiMare):del (X, ListaMaiMare, Lista).

Subliste

relatia sublista([c,d,e], [a,b,c,d,e,f]) este adevarata, dar sublista([c,e], [a,b,c,d,e,f]) nu este adevarata.

Definitie:

S este o sublista a lui L daca

(1) L poate fi descompusa in doua liste, L1 si L2

si

(2) L2 poate fi descompusa in doua liste, S si o alta lista L3

adica

sublista(S,L) := conc(L1,L2,L), conc(S,L3,L2).